

Esmer Akşamlar

— şafaknur · 02 Haziran 2016

ESMER AKŞAMLAR

Aylardan Mayıs,
Dökülüyor tüm mazi, kırkikindiler gibi üstümden
Sırılsıklam oldu yine yüreğim.
Üşüşüyor hüznler, aşk durağıma,
Taşınıyor yağmurlar, kirpiklerime
Ve,
Ve ben,
Kırılmış bir pusulanın ibresi gibi,kaybediyorum yönümü
Tek sahibi olduğum sürgün odalarda , bu karanlık gecelerde...
Bir uçurumun kenarındayım sanki,
Bağlayın gözlerimi, görmesin karanlığı
Ben seçmedim ki , bu esmer akşamları
Çek ellerini,kalbimin ucundan tutan gölge!!!
Bir yanım kış,bir yanım yaz;
Kışlarım yağmursuz,yazlarım güneşsiz,
Çiçeksiz baharlarım,yıldızsız gecelerim.
Bir yanım sen,bir yanım ben;
Ben yanımda sen yok,sen yanımda dert çok.
Yırtık güneşleri ,gecemden yıldızlarımı çalma diye vermiştim sana oysa...
Yangından kalan küllerim bile yetişemiyor aşkının hızına.
Aşka doymuyor gönlünün saati ,zamanı eskise bile.
Kırsam da tüm saatleri,yinede yelkovanın peşinden koşuyor akrep, tıpkı ben gibi...
Olmuyor,ne yapsam olmuyor işte.
Satır aralarına gizlemeye çalışıyorum bu aşkı
harfler bile kanıyor.
Kayboluyorum kör kafiyelerin, lâl hecelerin arasında,
Bu kez de yarım kalan şiirlerim ağlıyor.
Haykırırken yüreğim,
Odalara kilitliyorum sesini
Ama
Dökülüyorum kağıtlara,dağılıyorum parça parça
Gel,
Hadi gel,topla beni.
Kül rengi akşamlara tutsak olduğum gibi,aşğım sana,

Yasađım sana sevgili....

Şafaknur YALÇIN